

БРАТЯ ГРИМ
ЗАМЪКЪТ С БЛУЖДАЕЩИЯ
ОГЪН

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

На един висок хълм в Тирол има замък, в който всяка нощ гори огън; пламъкът е толкова голям, че се извисява над стените и се вижда отдалеч. Случило се така, че някаква стара жена, която имала нужда от дърва, събира изпопадали съчки по хълма и най-сетне достигнала до дворцовата порта, където се огледала с любопитство и пристъпила вътре, макар и не без затруднение, понеже всичко било разрушено и през развалините не било лесно да се мине. Когато стигнала до двора, забелязала на една маса да седи и се храни компания от мъже и жени. Край тях стояли слуги, сменяли блюдата, носели и отнасяли ястията и наливали вино. Както стояла, към нея се приближил един от слугите, довел я до масата и тогава в престилката ѝ било хвърлено парче злато, след което всичко изчезнало мигновено и бедната жена изплашена подирила обратния път. Когато обаче напуснала двора, пред нея се изправил воин с горящ фитил, при това главата му била не на врата, ами той я държал под мишница. Той заговорил и забранил на жената да казва на когото и да било какво е видяла и узнала, в противен случай ще я стигне зло. Жената се върнала, все още силно изплашена, у дома си, отнасяйки златото, като обаче не казвала откъде го е получила. Когато властите дочули за станалото, я разпитали, ала тя не отронила и дума с извинението, че ако каже каквото и да било, това ще ѝ донесе голяма злина. Тогава я подложили на по-строг разпит и тя разказала до най-малка подробност случилото ѝ се в огнения замък. Ала в мига, когато завършвала показанието си, била грабната оттам и никой повече не узнал къде е била отнесена.

На втората година на същото място се появил млад благородник, един изкусен в много дела рицар. След като се осведомил за случилото се, той се отправил една нощ пеш със слугата си към хълма. С голяма мъка се изкачили на него, като през това време шест пъти били предупредени от някакъв глас да се върнат, защото в противен случай ги чакат големи беди. Без да обръщат внимание, те продължавали пътя си и най-сетне се добрали до портата. Там стоял на пост онзи воин, който извикал както обикновено: „Кой там?“ Благородникът, един наистина храбър господар, отговорил: „Аз съм!“ Призракът попитал отново: „Кой си ти?“ Този път благородникът не отвърнал нищо, ами накарал слугата да му подаде меча. Когато това било сторено, откъм замъка се задал на кон черен ездач, срещу когото благородникът се готвел да се изправи; ала ездачът го грабнал на коня си и препуснал

към двора, а воинът подгонил слугата надолу по хълма. Благородникът повече не бил видян.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.